

Elysium

Ved havet står en mand og råber sin skaber an
han råber: "nu er jeg rede til at gå fra land"
øjnene brænder skønt de er blindet
en sygdom har sat sig fast i sindet
vanvidet har forlængst befriet ham
fra jordisk gods med al dens synd og skam

Ildstøtten viser sig og gi'r ham fred en stund
han knæler ned i bøn og synker i havets skum
han raver afsted over havets vand
til ildstøtten står på Elysiums strand
tilbage om mor'nen på strandens sten
der vasker hans lig hele stranden ren

Ildstøtten viser vejen til de saliges øer
store skove, grønne enge med græssende køer
et liv i fred og fordragelighed
et liv i from og stille salighed
et liv efter livets mange gerninger
et liv efter gudernes terninger

Elysium, Elysium
et liv efter livets gerninger
Elysium, Elysium
et liv efter gudernes terninger
Elysium, Elysium
vanvidets Elysium
Elysium, Elysium
de saliges Elysium